

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Dronninge-Stolen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Dronninge-Stolen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_420-txt-shoot-idm90.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dronninge-Stolen.

- 1 Der ligger en Øe i Venne-Vold,
Omleiret af lyse Kiær-Minder,
Af Bølgerne blaa fra Heden-Old,
Af Sagas udkaarne Veninder;
I Borgen hin gamle, med Tag som Glar,
Hvor Honning-Dugg gløder i gyldne Kar,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 2 Jeg hørde en Fugl om Daners Øe,
En Lille fuldliflig at sjunge,
En underlig Røst fra Skov og Sø
Ved Sangen mig lagdes paa Tunge;
Og er da hos *Daner* end Alting smaat,
Tilbunds er det Store kun sjelden godt,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 3 Som Øiet er til, saa har man Syn,
Paa Sletter, saavelsom paa Høie,
Thi kalder man Stort i Schweits og Fyn,
Hvad ret falder Smaafolk i Øie;
1370 Hvad noksom er godt, er og noksom stort,
Og størst er i Grunden hvad Mest har gjort;
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 4 Det ligger i Hav, som Holme smaa,
Hvad jeg kalder Øe uden Mage,
Thi Blodet er Baand, hvor Aarer gaae,
Med Hjem-Vee gaae frem og tilbage;
I Grunden er Bark ikke Træ saa nær,
Som Fjerne, der have hinanden kiær,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 5 Det kiæreste Barn har mangt et Navn,
Godt Nok er det Bedste til Øen,
Det mindes hver Svend i Pige-Favn,
Fuldelskelig klinger det: *Møen*;
Hvad Mening er af det favre Navn,
Der agtes kun tidt for en Havre-Avn,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 6 Der findes om Land vel knap en Vraa,
Saa naadig med Stene begavet,
For Store saa fri, saa fuld af Smaa,
Som Marken, Fuld-Syster til Havet;
1371Og hvordan, som Bølger i Belte gaae,
Den fødtes til Verden med Høie smaa,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 7 Af Klipper i Alt kun findes Een,
Som hvidner og vil ei graane,
Er neppe i Aar med Rulle-Steen,
End sige med Kullen i Skaane;
Men hvad der sig skjuler i Klippens Kridt,
Kom aldrig for Dagen som Sort paa Hvidt,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 8 Den Klippe saa blød, saa Dane-lig,
Det Skum af en Paradis-Bølge,

Som stivned af Gru ved *Lokes Svig*,
Vel stræber sin Kummer at dølgø;
Men hvad der nedsuser i *Magle-Vand*,
Og drypper fra *Græderen* tungt i Strand,
Derom taler *Odin* med *Saga!*

- 9 En underlig Haand, til Meer end Zir,
Af Klippen med Konst haver krystet
En *Dronninge-Stol*, et *Sommer-Spir*,
En *Taler* med Tungen i Brystet;
Hvad det skal betyde paa *Daners Øe*,
Hvad der monne fødes til ei at døe,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 10 Jeg giæsted den Klint i Morgen-Gry,
At lyde paa *Sommernats-Fuglen*,
Jeg glemde, ved Blik paa *høirød Sky*,
At end tuder *Vinternats-Uglen*,
Og hvad jeg da skimted paa *Dronning-Stol*
Henperle, og svinde som Dug for Soel,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 11 En *Kvinde* jeg saae, som Lyset skiøn,
Hun knæled paa *Dronninge-Sæde*,
1372Hun gjorde med Graad sin Morgen-Bøn,
Og dog som man sjunger med Glæde;
Paa *Kaaben* det vrimled af Perler smaa,
Der tindred som *Stjerner* paa *Himmel-Blaa*,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 12 En *Kirke* jeg saae, hvor *Spiret* stod,
Med *Lignelser*, mange og klare,
Af *Heltenes Slægt* ved *Korsets Fod*,
Af *Vidnernes* hellige *Skare*;
Hvordan de forsamles paa *Daners Øe*,
Hvor *Freia* skal leve, til *Jetter* døe,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 13 En *Taler* jeg saae i *Kjortel* hvid,
Han tykdes af *Rædsel* forstummet,
Dog toned fra *Barm* en *Røst* saa blid,
Som aldrig jeg havde fornummet;
Hvi *Læberne* taug, og hvi *Kvinden* græd
Paa *Dronninge-Stolen*, paa *Klinte-Bredd*,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 14 Hvi *Taleren* taug, og *Kvinden* græd,
Mig stilledes klarlig for *Øie*,
Det voldte en *Trold* ved *Klinte-Bredd*,
Midtveis mellem *Lave* og *Høie*,
Hvorlunde den *Jette* fra *Opsal* kom,
Og grunded paa *Klint* sit *Herredom*,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 15 En *Støtte* som *Beeg* i *Luften* stod,
Alt lige for *Skyen* hin *røde*,
Da satte paa *Kridt* sig *Sod* ved *Sod*,
Af *Sort* skulde *Hvidt* lægges øde;
Fuldivrig den *Jette* i *Klinte-Hul*,
Af *Bøgene* brændte sig *brune Kul*,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 16 1373Fra *Taleren* klang nu *Røsten* blid:
O, *Dronning!* ei længer Du græde!
Hver *Jette* paa *Jord* har stakket *Tid*,
Men evig er *Asernes* *Glæde*;
Alt *Solen* frembryder bag *kulsort Sky*,

- Som skjuler for Øiet end Morgen-Gry,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 17 Den Støtte som Beeg, den revned brat,
Hvad mægte Røg-Skyer mod Solen!
Hvad mægter mod Dag den falske Nat!
Saa klang det fra Dronninge-Stolen;
Med glødende Kinder og gyldne Haar
Sig Dronningen hæved til Magle-Gaard,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
-
- 18 De Syner vel svandt, men brast dog ei,
Er Kvinden end ikke forklaret,
Saa vandrer hun dog paa Klarheds Vei,
Det vorder engang aabenbaret,
Naar gylden oprinder den Dag saa skøn,
Da Dronningen svinger sig glad fra *Grøn*,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 19 Hun bærer dog alt sit rette Navn
Paa Dronninge-Stolen med Føie,
Og aabner dermed sin Moder-Favn
For Dag-Røden skøn fra det Høie,
Og peger dermed paa den Viisdoms Vei,
Hvor Palmerne grønnes, og visne ei,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 20 Et rigere Land jeg kiender ei
Paa Dronninger fromme og fine;
Ei mildere Lys paa Klarheds Vei
End Moderen til *Caroline*;
1374 Og hvad der alt spired om Dronning-Stol
Ved Dronninge-Blikket som Regn og Soel,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 21 Ei Stemme jeg har, som Fugl til Sang
Om Perler i Høielofts-Sale,
Men aarker som Skjald dog lydt med Klang
Om *Dannebod-Stammen* at tale;
Hvorlunde den grønnes i Kongens Gaard,
Mens Dronninge-Stolen paa Klinten staaer,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 22 De Jublendes Fryd i Livets Land
Mon lignes ved Glæden om Høsten,
Om Glæden fuldsød kom Haab til *Dan*
Med Dagrød hin favre fra Østen;
Hvorlunde med Dronningen: *Danmarks Trøst*,
Skal times Skjoldunger fuldgod en Høst,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 23 Det kimer nu brat til Jubel-Aar,
For Haabet fra *Libanons* Høie,
Da straalere fuldklart i Kongens Gaard
Hvad dunkelt stod *Thyra* for Øie;
Hvad *Dannebod* saaed med Graad i Vang,
Skal *Dannebod* høste med Fryde-Sang,
Derom taler *Odin* med *Saga!*
- 24 Da prises med Sang af bedre Skjald
Den smilende Dronning i Norden,
Da lyder fra Hav og høien Hald
De Jublendes Chor som en Torden;
Og indtil, med Støvets de bedste Kaar,
Sig *Dannebod* svinger til *Magle-Gaard*,
Derom taler *Odin* med *Saga!*

- 25 1375 Hil være den *Diis*, som throner nu
Livsalig paa Dronninge-Stolen!
Hun rinde paa Mark hver Skjald i Hu,
Mens Fuglen sig fryder i Solen!
At aldrig skal Ætten af Skjoldung-Blod
Paa Dronning-Stol fattes en *Dannebod*,
Derom taler *Odin* med *Saga*!
- 26 Velsignet er Hun af Himlens Gud,
For Alle som Throner beklæde,
Den Dronning, med Lyst til Engle-Bud,
Der troende neier med Glæde
For *Stol-Konge-Barnet* som *Morgen-Rød*,
Med Saligheds-Smilet i Moder-Skiød,
Derom taler *Odin* med *Saga*!

N. F. S. Grundtvig.